естествен път без човек да се задълбава твърде много в тях. Често нещата, които ни разгневяват, са незначителни и не заслужават нашите нерви. По-важни са любовта, отношенията ни с близките, за тях трябва истински да се тревожим. Предайте това позитивно мислене и на детето си и му внушете да бъде „над" нещата, да контролира емоциите си и да не задържа лошото в себе си.

- Никога не отговаряйте на агресията с агресия

Така няма да постигнете нищо, а само ще задълбочите проблема и ще препотвърдите вече изградената у детето идея, че чрез агресия се решават проблемите между хората. Дори и да се ядосате, не го показвайте, вдишайте дълбоко и овладейте гнева си.

- Разговаряйте с детето

Дори и в началото да ви отхвърля, бъдете търпеливи. Може би онова, което сте загубили по пътя на времето, е връзката с детето си и именно нейната липса предизвиква агресия. Бъдете приятел с детето си.

- Измислете си правила

Целенасочено работете в посока овладяване на агресията. Изобретете семейни правила, например – никой няма право да повишава глас, никой няма право да хвърля предмети, не се бием помежду си, а само се прегръщаме, никой няма право да обижда другите членове на семейството и т.н. За да имат ефект тези правила, спазвайте ги без никакво изключение. Ако се нарушат, приложете наказание, и то не само спрямо детето, но и спрямо себе си, ако е необходимо.

- Не се страхувайте от извинения

Ако сгрешите или изпуснете нервите си, не се страхувайте да се извините. Покажете на детето си, че между близки хора не бива да остават недоизказани неща. Така и то ще придобие навика да признава вината си и да се поправя.

- Давайте „живи" примери

Разхождате се по улицата заедно и виждате майка, която крещи на детето си, двойка, която се разправя, човек да вика по телефона си на подчинен. Попитайте детето харесва ли му това, което вижда. Едва ли. Посочете му, че и то изглежда така отстрани, когато се кара с вас или със съучениците си.

- Внимавайте с телевизора

В съвременната педагогическа наука и психология има д мнения относно влиянието на телевизията върху детето. Едното е, че тя поражда агресия, напрежение и отрицателни чувства, които се изливат навън в обкражаващата среда или се натрупват дълго и в един момент избухват спрямо околните. Така че внимавайте дали детето ви не прекалява с това занимание.

ДГ"Мечо Пух" гр.Долни чифлик
"Колко дете има слънце, нека му позволим да свети"

АГРЕСИВНО ПОВЕДЕНИЕ ПРИ ДЕЦАТА ОТ ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ

Училище за родители

АГРЕСИВНО ПОВЕДЕНИЕ ПРИ ДЕЦАТА ОТ ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ

Що е агресия?

Агресията е специфична форма на поведение, която се изразява в демонстрация на неприязън, а често и на груба сила спрямо другите с намерение дасе наруши физическата и психическата им цялост.

Кога говорим за агресивно поведение?

Всички деца се държат понякога агресивно, не изпълняват нареждания и не спазват правила. Това е нормално и се дължи на естествени физически и възрастови фактори / реакция срещу дискомфорт, неумение да управляват своите емоции и поведение;недостатъчни знания за нравствените норми и правила /. За разлика от тях децата с ясно изразено опозиционно, агресивно или асоциално поведение създават значителни спънки и негативни последици в семейството, социалната среда, училище.Към тези форми на поведение трябва да насочим нашето внимание и да приложим терапевтични мерки.

Фактори, пораждащи агресия.

Пропуските във възпитанието и социализацията, допускани от семейството, са основен фактор за изразяване на детските поведенчески прояви. Детето не получило признание в семейството, реагира агресивно – веднъж на улицата, втори път в ДГ.

Неправилният стил на възпитание – авторитарен или прекалено либерален изразяващи се в игнориране на детето, недостатъчен родителски контрол или прекалена опека са еднакво опасни.

Индивидуалността на детето и неговия статус в детската група също може да бъде причина за агресивно поведение. Обикновено това са деца с явно изразено лидерско желание, недоволни от своя статут в групата или непризнато лидерство.У децата с явно изразен лидерски стремеж трябва да се възпитава отношение на търпимост, доброжелателност и отстъпчивост към връстниците им и да се насърчава проявлението на такива качества в съчетание с лидерство.

Неумението да играят също може да бъде причина определени деца да изпитват неудовлетворение от отношенията със другари си и това да предизвиква агресивност. Задачата на възрастните в тези случаи е да формират и развият умения за съвместна игра, което ще доведе до отслабване или ще предотврати детската агресивност.

Ето някои начини да помогнете на детето си, ако то е агресивно, враждебно или има такива прояви. Те, разбира се, не отменят нуждата от консултация със специалист и провеждане на терапия.

- Предложете положителен модел за подражание

Ясно е, че, ако самите вие подхождате с гняв и агресия към ситуациите, и детето ви ще трансферира този модел на поведение, т.е. ще ви подражава – и с добрите, и с лошите ви черти. Затова е важно, още докато детето е малко, да му предложите правилната посока и да я следвате заедно.

- Огледайте се наоколо

Огледайте дома си и помислете как се чувства детето ви в него. Има ли достатъчно пространство за игра, за учене, за забавления? Има ли лично пространство? Ние възрастните знаем колко важно е то за баланса на човек.

- Вгледайте се в себе си

Задайте си въпроса: „Добър родител ли съм?" и отговорете честно. Много е важно да осъзнаете, че за проблемите на децата вина имат родителите, училището, средата, но не и децата. Те са последните, които трябва да бъдат обвинявани. А често правим именно това. Концентрирайте се над себе си и потърсете грешките в подхода си към детето. Поправете се, веднага ще видите промяна и у малчугана.

- Работете над контрола на емоциите

Колкото се може по-рано е добре да обясните просто на детето си, че човек изпитва различни чувства – редом с радостта има и тъга, нещастие, гняв, раздразнение. Това са чувства, които не бива да се неглижират и задържат, но и не бива да се абсолютизират, т.е те трябва да отминат по